

Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με ορισμένα θέματα που αφορούν τη διευθέτηση υποθέσεων ανταγωνισμού συνεπεία της λήξης ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ

(2002/C 152/03)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

1. Βάσει του άρθρου 97 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Άνθρακα και Χάλυβα (στο εξής: «συνθήκη ΕΚΑΧ»), η ισχύς της λήγει στις 23 Ιουλίου 2002 ⁽¹⁾. Τούτο καταρχήν σημαίνει ότι από τις 24 Ιουλίου 2002 κι έπειτα οι τομείς που προηγουμένως ενέπιπταν στη συνθήκη ΕΚΑΧ, καθώς επίσης οι διαδικαστικοί κανόνες και το λοιπό παράγωγο δίκαιο που είναι απόρροια της συνθήκης ΕΚΑΧ θα υπόκεινται πλέον στη συνθήκη ΕΚ, καθώς και στους διαδικαστικούς κανόνες και το λοιπό παράγωγο δίκαιο που είναι απόρροια της συνθήκης ΕΚ ⁽²⁾.

2. Οι σκοποί της παρούσας ανακοίνωσης είναι οι εξής:

— Σκοπός του μέρους 2 είναι να συνοψισθούν προς όφελος των παραγόντων της οικονομίας και των κρατών μελών, στον βαθμό που τα αφορά η συνθήκη ΕΚΑΧ και το συναφές παράγωγο δίκαιο, οι πλέον σημαντικές μεταβολές που θα προκύψουν σε σχέση με την εφαρμοστέα ουσιαστική και διαδικαστική νομοθεσία συνεπεία της μετάβασης στο καθεστώς ΕΚ.

— Σκοπός του μέρους 3 είναι να εξηγηθεί πώς η Επιτροπή σκοπεύει να ρυθμίσει κάποια ειδικά ζητήματα που ανακύπτουν εξαιτίας της μετάβασης από το καθεστώς ΕΚΑΧ στο καθεστώς ΕΚ στους τομείς της προστασίας του ανταγωνισμού ⁽³⁾, του ελέγχου των συγκεντρώσεων ⁽⁴⁾ και του ελέγχου των κρατικών ενισχύσεων.

3. Οι αρχές οι οποίες διατρέχουν τους κανόνες ανταγωνισμού των δύο συνθηκών είναι παρεμφερείς. Τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ έχουν σαφώς ως πρότυπο τα αντίστοιχα άρθρα 65 και 66 παράγραφος 7 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Πέραν αυτού, οι πρακτικές που ακολουθούνται κατ' εφαρμογή των δύο συνθηκών συγκλίνουν εδώ και πολλά χρόνια. Στην εικοστή της έκδοση επί της πολιτικής ανταγωνισμού (1990) ⁽⁵⁾, η Επιτροπή ανακοίνωσε ότι ήταν πλέον καιρός να ευθυγραμμισθεί όσο το δυνατόν περισσότερο η εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού της συνθήκης ΕΚΑΧ με την πρακτική που ακολουθείτο βάσει της συνθήκης ΕΚ. Το 1998, η Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση ⁽⁶⁾ για την προσέγγιση των διαδικασιών εξέτασης των συγκεντρώσεων στο πλαίσιο των συνθηκών ΕΚΑΧ και ΕΚ. Στην πράξη, οι μεταβολές, τόσο ουσιαστικές όσο και διαδικαστικές, που θα προκύψουν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ αναμένεται να είναι περιορισμένης έκτασης. Σκοπός της παρούσας ανακοίνωσης είναι να διευκολυνθεί η μετάβαση από το ένα καθεστώς στο άλλο. Για το σκοπό αυτό εξηγείται ο τρόπος διευθέτησης ορισμένων καταστάσεων κατά τη μετάβαση από το καθεστώς ΕΚΑΧ στο καθεστώς ΕΚ. Η παρούσα ανακοίνωση εκδίδεται με την επιφύ-

λαξη της ερμηνείας των κανόνων ΕΚΑΧ και των κανόνων ΕΚ από το Πρωτοδικείο και το Δικαστήριο των ΕΚ.

2. ΟΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟΤΕΡΕΣ ΜΕΤΑΒΟΛΕΣ ΠΟΥ ΘΑ ΠΡΟΚΥΨΟΥΝ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΛΗΞΗΣ ΙΣΧΥΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΕΚΑΧ

2.1. Προστασία του ανταγωνισμού

2.1.1. Αρμοδιότητα

4. Βάσει του καθεστώτος ΕΚΑΧ, η Επιτροπή είχε αποκλειστική αρμοδιότητα και ως εκ τούτου οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού και τα εθνικά δικαστήρια δεν μπορούσαν να εφαρμόζουν τα άρθρα 65 και 66 της συνθήκης ΕΚΑΧ ⁽⁷⁾ ούτε τη νομοθεσία ανταγωνισμού του εκάστοτε κράτους μέλους με σκοπό την αντιμετώπιση περιπτώσεων που αφορούσαν τον τομέα του άνθρακα και του χάλυβα.

5. Η μετάβαση στο καθεστώς ΕΚ θα έχει ως συνέπεια οι αρχές και τα δικαστήρια των κρατών μελών που είναι αρμόδια για τον ανταγωνισμό να καταστούν αρμόδια ⁽⁸⁾ για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής νομοθεσίας ανταγωνισμού στους κλάδους άνθρακα και χάλυβα, δεδομένου ότι οι συναφείς διατάξεις της συνθήκης ΕΚ έχουν άμεσο αποτέλεσμα, με εξαίρεση το άρθρο 81 παράγραφος 3, ως προς το οποίο η Επιτροπή διατηρεί προς το παρόν αποκλειστική αρμοδιότητα ⁽⁹⁾. Ειδικότερα, βάσει των αρχών που διέπουν το καθεστώς ΕΚ, η Επιτροπή και οι αρχές και τα δικαστήρια των κρατών μελών θα διαθέτουν παράλληλες εξουσίες για την εφαρμογή της κοινοτικής νομοθεσίας ανταγωνισμού ⁽¹⁰⁾.

6. Είναι επίσης σκόπιμο να επισημανθεί ότι, σε αντίθεση με τα άρθρα 65 και 66 παράγραφος 7 της συνθήκης ΕΚΑΧ, τα οποία δεν προέβλεπαν προϋποθέσεις όσον αφορά τις επιπτώσεις στις συναλλαγές, τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ είναι εφαρμοστέα μόνον εφόσον επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών. Επομένως, εάν μία συμφωνία ή πρακτική η οποία περιορίζει τον ανταγωνισμό ή μία κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης δεν επηρεάζει τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού και τα εθνικά δικαστήρια θα έχουν την εξουσία, από τις 24 Ιουλίου 2002 και μετά, να εφαρμόζουν την οικεία εθνική νομοθεσία ανταγωνισμού στον τομέα του άνθρακα και του χάλυβα ⁽¹¹⁾.

7. Οι εθνικές αρχές ανταγωνισμού και τα εθνικά δικαστήρια, που δεν διέθεταν την εξουσία να εφαρμόζουν την κοινοτική νομοθεσία ανταγωνισμού βάσει του καθεστώτος ΕΚΑΧ, θα μπορούν πλέον να εφαρμόζουν είτε την εθνική νομοθεσία και την κοινοτική νομοθεσία είτε, σε περίπτωση που δεν επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, μόνο την οικεία εθνική νομοθεσία.

2.1.2. Διατάξεις ουσιαστικού δικαίου για την προστασία του ανταγωνισμού

8. Σε ό,τι αφορά το θέμα της σημαντικής περιστολής του ανταγωνισμού βάσει του άρθρου 81 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή επισημαίνει καταρχάς ότι η πολιτική για τις συμφωνίες ήσσονος σημασίας από την άποψη του μεριδίου αγοράς ⁽¹²⁾ (συμφωνίες που κατά συνέπεια δεν εμπίπτουν στο άρθρο 81 παράγραφος 1 ⁽¹³⁾) πρόκειται να ισχύει πλήρως για τους κλάδους άνθρακα και χάλυβα από τις 24 Ιουλίου 2002.
9. Υπό το καθεστώς ΕΚΑΧ, γινόταν γενικώς δεκτό ότι οι κοινές επιχειρήσεις ενέπιπταν στις διατάξεις περί συγκεντρώσεων (άρθρο 66 παράγραφοι 1 έως 6 της συνθήκης ΕΚΑΧ) ⁽¹⁴⁾. Οι κοινές επιχειρήσεις που θα κοινοποιούνται μετά τις 23 Ιουλίου 2002 και οι οποίες δεν θα έχουν τα χαρακτηριστικά μίας «λειτουργικά αυτόνομης» κοινής επιχείρησης κατά την έννοια του κανονισμού αριθ. 4064/89 ⁽¹⁵⁾ θα θεωρούνται συμφωνίες κατά την έννοια του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ ⁽¹⁶⁾. Κατά συνέπεια, οι συμφωνίες που συνάπτονται από τέτοιου είδους επιχειρήσεις θα υπάγονται στις οικείες διατάξεις του κανονισμού αριθ. 17 ⁽¹⁷⁾.
10. Το σύστημα που επιβάλλει την κοινοποίηση στην Επιτροπή και δημοσιοποίηση των τιμοκαταλόγων και όρων πώλησης θα καταργηθεί ⁽¹⁸⁾. Στην ουσία, οι οικείες επιχειρήσεις δεν θα είναι πλέον υποχρεωμένες να κοινοποιούν συστηματικά τέτοιου είδους στοιχεία στην Επιτροπή πριν τα χρησιμοποιήσουν ⁽¹⁹⁾.

2.1.3. Διαδικαστικοί κανόνες προστασίας του ανταγωνισμού

11. Η Επιτροπή έχει καταβάλει προσπάθειες επί σειρά ετών ⁽²⁰⁾ να εφαρμόζει τις ίδιες αρχές, μη εξαιρουμένων των διαδικασιών, τόσο για τις πρακτικές βάσει της συνθήκης ΕΚΑΧ όσο και για τις πρακτικές βάσει της συνθήκης ΕΚ. Ειδικότερα, ορισμένα σημαντικά στοιχεία διαδικαστικού χαρακτήρα, όπως είναι η πρόσβαση στο φάκελο, οι ακροάσεις και η περάτωση της υπόθεσης με την έκδοση διοικητικής επιστολής, εντάχθηκαν στην πρακτική ΕΚΑΧ κατά το πρότυπο της πρακτικής ΕΚ. Η μετάβαση στο καθεστώς ΕΚ πρόκειται να ενισχύσει τη διαφάνεια των σχετικών πρακτικών.
12. Προκειμένου για τις συμφωνίες που περιορίζουν τον ανταγωνισμό, στους υπό εξέταση κλάδους πρόκειται να θεσπισθούν δύο καινοτόμες ρυθμίσεις: η πρώτη είναι ότι, όταν τα μέρη ζητούν από την Επιτροπή να χορηγήσει αρνητική πιστοποίηση ή απαλλαγή, θα ισχύει τυπική υποχρέωση χρήσης του εντύπου Α/Β ⁽²¹⁾ για την κοινοποίηση της οικείας συμφωνίας ⁽²²⁾. Εξάλλου, θα απαιτείται η διεξαγωγή διαβουλεύσεων με συμβουλευτική επιτροπή πριν από την έκδοση οποιασδήποτε απόφασης της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού αριθ. 17.
13. Καθίσταται επίσης γνωστό στις επιχειρήσεις ότι οι διατάξεις για την επιβολή της απαγόρευσης της κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης είναι πιο ευεφάρμοστες στο πλαίσιο του καθεστώτος ΕΚ σε σύγκριση με το καθεστώς ΕΚΑΧ. Ειδικότερα, βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 82 της συνθήκης ΕΚ, η Επιτροπή δύναται να εκδίδει άμεσα αποφάσεις οι οποίες είναι άμεσα εφαρμόσιμες, ενώ, βάσει του άρθρου 66 παράγραφος 7 της συνθήκης ΕΚΑΧ, οφείλει πρώτα να απευθύνει στην εμπλεκόμενη επιχείρηση σύσταση ΕΚΑΧ και μόνον τότε δύναται να προχωρήσει στην έκδοση απόφασης σε συνεννόηση με το οικείο κράτος μέλος.

2.2. Έλεγχος των συγκεντρώσεων

2.2.1. Αρμοδιότητα

14. Σε ό,τι αφορά την αρμοδιότητα, η συνθήκη ΕΚΑΧ παραχωρεί στην Επιτροπή αποκλειστική αρμοδιότητα για όλες τις συγκεντρώσεις στις οποίες μετέχουν επιχειρήσεις άνθρακα και χάλυβα. Από την άλλη πλευρά, ο κανονισμός ΕΚ για τις συγκεντρώσεις ⁽²³⁾ παραχωρεί αρμοδιότητα στην Επιτροπή μόνο για τις συγκεντρώσεις μεταξύ επιχειρήσεων που ο κύκλος εργασιών τους υπερβαίνει ορισμένα κατώτατα όρια. Επομένως, ορισμένες πράξεις οι οποίες θα προϋπέθεταν την εκ των προτέρων έγκριση της Επιτροπής βάσει των κανόνων ΕΚΑΧ αλλά δεν φθάνουν τα κατώτατα όρια που προβλέπει ο κανονισμός ΕΚ για τις συγκεντρώσεις δεν θα υπάγονται πλέον στην αρμοδιότητα της Επιτροπής μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ και θα πρέπει να εξετάζονται από τις εθνικές αρχές, στον βαθμό που υπάρχει εθνική νομοθεσία για τις συγκεντρώσεις.

2.2.2. Διατάξεις ουσιαστικού δικαίου για τις συγκεντρώσεις

15. Σε ό,τι αφορά το ουσιαστικό δίκαιο, οι προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται βάσει του άρθρου 66 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ ⁽²⁴⁾ και βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις ⁽²⁵⁾ είναι παρεμφερείς, καίτοι η λεκτική τους διατύπωση διαφέρει.

2.2.3. Διαδικαστικές διατάξεις για τις συγκεντρώσεις

16. Οι διαδικασίες που διέπουν την εξέταση των συγκεντρώσεων έχουν ευθυγραμμισθεί σε μεγάλο βαθμό από τον Μάρτιο του 1998, οπότε η Επιτροπή άρχισε να εφαρμόζει την ανακοίνωσή της για την προσέγγιση των διαδικασιών εξέτασης των συγκεντρώσεων στο πλαίσιο των συνθηκών ΕΚΑΧ και ΕΚ ⁽²⁶⁾.
17. Εντούτοις, ο χρόνος υποβολής των κοινοποιήσεων υπό το καθεστώς ΕΚΑΧ και υπό το καθεστώς ΕΚ διαφέρει. Οι κανόνες ΕΚΑΧ επιτρέπουν την ανά πάσα στιγμή υποβολή κοινοποίησης, καίτοι η προτεινόμενη συκέντρωση δεν μπορεί νομικώς να ολοκληρωθεί χωρίς την προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής. Σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, τα μέρη οφείλουν να προβούν στην κοινοποίηση εντός μίας εβδομάδας από το «γενεσιουργό γεγονός», δηλαδή από τη στιγμή που η πράξη καθίσταται αμετάκλητη. Η Επιτροπή πρέπει τότε να εκδώσει απόφαση ή αποφάσεις εντός των προθεσμιών που καθορίζονται στον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, διαφορετικά η προτεινόμενη πράξη εγκρίνεται αυτοδικαίως.

2.3. Έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα

2.3.1. Διατάξεις ουσιαστικού δικαίου για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα

18. Σε ό,τι αφορά την έννοια της κρατικής ενίσχυσης, σε αντίθεση με το άρθρο 87 της συνθήκης ΕΚ, το άρθρο 4 στοιχείο γ) της συνθήκης ΕΚΑΧ δεν ορίζει ότι πρέπει κατ' ανάγκη να επηρεάζονται οι συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών για να θεωρηθεί ότι ένα μέτρο αποτελεί κρατική ενίσχυση. Στην πράξη, ωστόσο, η διαφορά αυτή έχει πολύ περιορισμένη σημασία, λόγω του πολύ μεγάλου όγκου συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών με αντικείμενο προϊόντα χάλυβα.

19. Βάσει των κανόνων ΕΚ, τα κριτήρια αξιολόγησης της συμβατότητας των κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά θα είναι, συνοπτικά, τα εξής:

- Οι ενισχύσεις για περιφερειακές ενισχύσεις θα εξακολουθήσουν να απαγορεύονται (27). Η απαγόρευση αυτή καλύπτει επίσης τη χορήγηση συμπληρωματικών περιφερειακών ενισχύσεων σε μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις (ΜΜΕ).
- Οι ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης θα εξακολουθήσουν να απαγορεύονται (28).
- Βάσει των κανόνων ΕΚΑΧ, οι περιβαλλοντικές ενισχύσεις επιτρέπονταν με βάση τις κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος οι οποίες θεσπίστηκαν το 1994 (29), καθώς και με βάση το παράρτημα του κώδικα για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (30). Από τις 24 Ιουλίου 2002 και μετά, θα ισχύουν οι κοινοτικές κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις για την προστασία του περιβάλλοντος οι οποίες θεσπίστηκαν το 2000 (31). Η σημαντικότερη διαφορά των υπόψη κατευθυντήριων γραμμών σε σύγκριση με τις κατευθυντήριες γραμμές που εφαρμόζονταν για τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ είναι ότι δεν θα επιτρέπεται πλέον η χορήγηση ενισχύσεων με σκοπό τη συμμόρφωση με πρότυπα (με εξαίρεση τις ενισχύσεις προς ΜΜΕ σε ορισμένες μόνο περιπτώσεις).
- Οι ενισχύσεις για έρευνα και ανάπτυξη θα εξακολουθήσουν να επιτρέπονται κατά τα προβλεπόμενα στο κοινοτικό πλαίσιο των κρατικών ενισχύσεων στην έρευνα και ανάπτυξη (32).
- Οι ενισχύσεις για το κλείσιμο επιχειρήσεων θα εξακολουθήσουν να επιτρέπονται (33).
- Οι ενισχύσεις προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εντάσεως έως 15 % και 7,5 % αντιστοίχως, θα επιτρέπονται κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 70/2001 της Επιτροπής (34) (με εξαίρεση τις μεμονωμένες χορηγήσεις ενισχύσεων μεγάλου ύψους, όπως αυτές ορίζονται στο άρθρο 6 του ίδιου κανονισμού, οι οποίες θα εξακολουθήσουν να απαγορεύονται).
- Οι ενισχύσεις ήσσονος σημασίας θα επιτρέπονται κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 69/2001 της Επιτροπής (35).
- Οι ενισχύσεις για επαγγελματική κατάρτιση θα επιτρέπονται κατά τα προβλεπόμενα στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 68/2001 της Επιτροπής (36).
- Οι ενισχύσεις για την απασχόληση θα επιτρέπονται κατά τα προβλεπόμενα στις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τις ενισχύσεις στην απασχόληση (37).

2.3.2. Διαδικαστικές διατάξεις για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα

20. Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου (38) θα ισχύσει από τις 24 Ιουλίου 2002. Τούτο δεν πρόκειται να

επιφέρει αξιολογές μεταβολές σε σύγκριση με τις διατάξεις του άρθρου 6 του κώδικα για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (39).

21. Προκειμένου για την υποχρέωση κοινοποίησης, αν δεν προβλέπεται κάτι διαφορετικό, οι ενισχύσεις που χορηγούνται στη χαλυβουργία δυνάμει καθεστώτων τα οποία έχουν εγκριθεί από την Επιτροπή θα παύσουν να υπόκεινται στην υποχρέωση της εκ των προτέρων κοινοποίησης που προβλέπεται στον κώδικα για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα. Το ίδιο ισχύει για την κατά κατηγορία απαλλαγή ενισχύσεων κατ'εφαρμογή των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 70/2001 (40) και (ΕΚ) αριθ. 68/2001 (41) της Επιτροπής.

2.4. Έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα

2.4.1. Διατάξεις ουσιαστικού δικαίου για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα

22. Μέχρι τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ, οι κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα θα αξιολογούνται με βάση τους κανόνες που καθορίζονται στην απόφαση 3632/93/ΕΚΑΧ (42).

23. Στις 25 Ιουλίου 2001, η Επιτροπή εξέδωσε πρόταση για τη θέσπιση κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ (43). Η πρόταση στηρίζεται στο άρθρο 87 παράγραφος 3 στοιχείο ε) και στο άρθρο 89 της συνθήκης ΕΚ. Ο κανονισμός πρέπει να θεσπισθεί από το Συμβούλιο, κατόπιν γνωμοδότησης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (44). Προβλέπεται να ισχύσει από τις 24 Ιουλίου 2002. Το σχέδιο κανονισμού προβλέπει ότι οι ενισχύσεις για την κάλυψη δαπανών κατά το έτος 2002 θα εξακολουθήσουν, επί τη βάσει αιτιολογημένης αιτήσεως του οικείου κράτους μέλους, να υπόκεινται στους κανόνες και τις αρχές που καθορίζονται στην απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ.

2.4.2. Διαδικαστικές διατάξεις για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα

24. Με βάση την πρόταση που η Επιτροπή εξέδωσε στις 25 Ιουλίου 2001, πέραν των διατάξεων του άρθρου 88 της συνθήκης ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου, οι κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα θα υπόκεινται σε ειδικούς κανόνες κοινοποίησης, αξιολόγησης και έγκρισης, που θα καθορίζονται στο προταθέν από την Επιτροπή καθεστώς κρατικών ενισχύσεων.

3. ΕΙΔΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΑΠΟ ΤΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΚΑΧ ΣΤΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΕΚ

25. Στο πλαίσιο της εκτίμησης των επιπτώσεων που θα προκύψουν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ για τις υποθέσεις που έως τώρα υπάγονταν στις διατάξεις ΕΚΑΧ, πρέπει να διακρίνει κανείς μεταξύ τριών περιπτώσεων:

— Κατά πρώτον, οι υποθέσεις οι οποίες θα έχουν ολοκληρωθεί ως προς όλες τις ουσιαστικές και νομικές πτυχές τους την 23η Ιουλίου 2002 ή προ αυτής θα υπόκεινται αποκλειστικά και μόνο στις διατάξεις ΕΚΑΧ και συνεπώς δεν παρουσιάζουν πρόβλημα.

- Κατά δεύτερον, οι υποθέσεις στις οποίες όλα τα κρίσιμα πραγματικά περιστατικά λαμβάνουν χώρα μετά τις 23 Ιουλίου 2002 θα υπόκεινται αποκλειστικά και μόνο στις διατάξεις ΕΚ, με αποτέλεσμα ούτε κι αυτές να παρουσιάζουν πρόβλημα.
- Τρίτον, οι υποθέσεις οι οποίες από την άποψη των πραγματικών περιστατικών ή από νομική άποψη ξεκίνησαν πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ και εξακολουθούν για κάποιον λόγο να εκκρεμούν και μετά τη λήξη της ισχύος της εν λόγω συνθήκης ενδέχεται να γενήσουν ζητήματα οφειλόμενα ειδικά στη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ. Στα επόμενα σημεία της παρούσας ανακοίνωσης καθορίζεται ο τρόπος με τον οποίο η Επιτροπή σκοπεύει να διευθετήσει τέτοιου είδους υποθέσεις.
26. Προκειμένου για τις διαδικαστικές διατάξεις, η βασική αρχή και για τους τρεις τομείς (προστασία του ανταγωνισμού, έλεγχος των συγκεντρώσεων και έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων) είναι ότι εφαρμοστέοι είναι οι κανόνες που ίσχυαν κατά τον χρόνο πραγματοποίησης της εκάστοτε διαδικαστικής ενέργειας ⁽⁴⁵⁾. Τούτο σημαίνει ότι, από τις 24 Ιουλίου 2002 και μετά, η Επιτροπή θα εφαρμόζει κατ' αποκλειστικότητα τους διαδικαστικούς κανόνες της ΕΚ σε όλες τις υποθέσεις, εκκρεμούσες και νέες. Με την επιφύλαξη τυχόν διαφορετικής πρόβλεψης στην παρούσα ανακοίνωση, οι διαδικαστικές ενέργειες που πραγματοποιήθηκαν εγκύρως βάσει των διατάξεων ΕΚΑΧ πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ θα τεκμαίρεται μετά τη λήξη της ισχύος ότι πληρούν τους όρους της αντίστοιχης διαδικαστικής ενέργειας βάσει των διατάξεων ΕΚ.
- ### 3.1. Προστασία του ανταγωνισμού
- 3.1.1. *Η κατάσταση στην οποία θα περιέλθουν μετά τις 23 Ιουλίου 2002 οι περιοριστικές συμφωνίες/εναρμονισμένες πρακτικές οι οποίες θα τύχουν απαλλαγής από την Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ το αργότερο μέχρι τις 23 Ιουλίου 2002*
27. Από τις 24 Ιουλίου 2002, το σύνολο της νομοθεσίας ανταγωνισμού της ΕΚ θα ισχύει για εκείνες τις συμφωνίες ή πρακτικές οι οποίες θα έχουν λάβει έγκριση προγενέστερα ή θα έχουν αποτελέσει αντικείμενο διοικητικής επιστολής περί θέσης στο αρχείο κατ' εφαρμογήν των διατάξεων ΕΚΑΧ. Οι εγκρίσεις που έχουν χορηγηθεί βάσει του καθεστώτος ΕΚΑΧ θα παύσουν επίσης να ισχύουν αφ' ης στιγμής λήξει η ισχύς της συνθήκης ΕΚΑΧ.
28. Συνεπώς, θα εναπόκειται στις οικείες επιχειρήσεις να επανεξετάσουν τη νομιμότητα των συμφωνιών ή πρακτικών τους υπό το πρίσμα των άρθρων 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ. Η Επιτροπή εφιστά την προσοχή στις πολυάριθμες απαλλαγές κατά κατηγορία και κατευθυντήριες γραμμές που ισχύουν στον συγκεκριμένο τομέα. Εξάλλου, λόγω της ομοιότητας μεταξύ, αφενός, των άρθρων 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ και 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ και, αφετέρου, της πολιτικής σύγκλισης που εφαρμόζει η Επιτροπή κατά την εξέταση των υποθέσεων ΕΚΑΧ εδώ και πολλά έτη, η Επιτροπή πληροφορεί τις επιχειρήσεις ότι δεν σκοπεύει να κινήσει, μετά τις 23 Ιουλίου 2002, διαδικασίες δυνάμει του άρθρου 81 της συνθήκης ΕΚ για συμφωνίες που εγκρίθηκαν προγενέστερα βάσει του καθεστώτος ΕΚΑΧ, καθώς επίσης ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, δεν προτίθεται να επιβάλει οικονομικές κυρώσεις σε επιχειρήσεις που έχουν συνάψει τέτοιου είδους συμφωνίες, υπό την προϋπόθεση, όμως, ότι, οσάκις η έγκριση της Επιτροπής υπόκειται σε όρους ή υποχρεώσεις, αυτά πρέπει να εξα-
- κολουθούν να γίνονται σεβαστά από τα οικεία συμβαλλόμενα μέρη.
29. Η Επιτροπή διατηρεί, ωστόσο, το δικαίωμα, βάσει των διατάξεων ΕΚ, να κινεί διαδικασία σε σχέση με τη μελλοντική εφαρμογή των πρακτικών και συμφωνιών για τις οποίες γίνεται λόγος στην προηγούμενη παράγραφο εφόσον, λόγω ουσιώδους μεταβολής των πραγματικών ή νομικών παραμέτρων, οι εν λόγω πρακτικές και συμφωνίες ολοφάνερα δεν είναι επιλέξιμες για απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ. Στην περίπτωση αυτή, η Επιτροπή θα σέβεται τις θεμιτές προσδοκίες των οικείων επιχειρήσεων και θα παρεμβαίνει μόνο στις ακόλουθες περιπτώσεις: εάν έχει αλλάξει οποιοδήποτε από τα πραγματικά περιστατικά που είχαν βαρύνουσα σημασία για την έκδοση της εγκριτικής απόφασης· εάν τα συμβαλλόμενα μέρη παραβαίνουν κάποιον από τους όρους ή τις υποχρεώσεις που καθορίζονται στην απόφαση· εάν η απόφαση έχει θεμελιωθεί σε ανακριβή πληροφοριακά στοιχεία ή μεθοδεύτηκε με απάτη· εάν τα συμβαλλόμενα μέρη κάνουν κατάχρηση της έγκρισης βάσει του άρθρου 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ που τους χορηγήθηκε με την απόφαση.
- 3.1.2. *Περιπτώσεις κοινοποίησης στις οποίες η Επιτροπή κίνησε τη σχετική διαδικασία πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ και στις οποίες η διαδικασία αυτή εξακολουθεί να εκκρεμεί μετά τις 23 Ιουλίου 2002*
30. Σε ό,τι αφορά τις κοινοποιήσεις που γίνονται βάσει του καθεστώτος ΕΚΑΧ και οι οποίες εξακολουθούν ακόμη να εξετάζονται κατά τον χρόνο μετάβασης, η Επιτροπή θα εφαρμόζει το άρθρο 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ προκειμένου για το χρονικό διάστημα πριν από τη λήξη ισχύος της εν λόγω συνθήκης και το άρθρο 81 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚ προκειμένου για το χρονικό διάστημα μετά τη συγκεκριμένη ημερομηνία. Εν πάση περιπτώσει, σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, εφαρμοστέα μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ θα είναι η νομοθεσία της ΕΚ.
- 3.1.3. *Εφαρμογή των άρθρων 65 ΕΚΑΧ και 81 ΕΚ σε άλλες κατηγορίες συμφωνιών*
31. Σε περίπτωση που η Επιτροπή, κατά την εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων ανταγωνισμού ως προς δεδομένη συμφωνία, διαπιστώνει κάποια παράβαση σε τομέα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της συνθήκης ΕΚΑΧ, εφαρμοστέες θα είναι οι διατάξεις ουσιαστικού δικαίου οι οποίες ίσχυαν κατά τον χρόνο τέλεσης των γεγονότων που συνιστούν την παράβαση, χωρίς να έχει σημασία ο χρόνος κατά τον οποίο εφαρμόζονται οι σχετικές διατάξεις. Εν πάση περιπτώσει, σε ό,τι αφορά τη διαδικασία, εφαρμοστέα μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ θα είναι η νομοθεσία της ΕΚ ⁽⁴⁶⁾.
- ### 3.2. Έλεγχος των συγκεντρώσεων
- 3.2.1. *Εγκριτικές αποφάσεις οι οποίες περιλαμβάνουν όρους/υποχρεώσεις κι έχουν εκδοθεί από την Επιτροπή βάσει της συνθήκης ΕΚΑΧ πριν από τη λήξη της ισχύος της· έλεγχος της τήρησης των εν λόγω όρων/υποχρεώσεων μετά τις 23 Ιουλίου 2002*
32. Όταν μία συγκέντρωση έχει εγκριθεί δυνάμει της συνθήκης ΕΚΑΧ και προβλέπει όρους ή/και υποχρεώσεις που εξακολουθούν να ισχύουν και μετά τις 23 Ιουλίου 2002 και οι εκάστοτε όροι ή/και υποχρεώσεις δεν τηρούνται με τον προσηκόντα τρόπο μετά τις 23 Ιουλίου 2002, η Επιτροπή θα λαμβάνει μέτρα επί τη βάση των συναφών διατάξεων του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις ⁽⁴⁷⁾.

33. Αντιστοίχως, αν αποδειχθεί επιβεβλημένη η τροποποίηση, μετά τις 23 Ιουλίου 2002, όρων ή/και υποχρεώσεων που στηρίζονται σε δεσμεύσεις αναληφθείσες από επιχειρήσεις με σκοπό να εξασφαλισθεί η έγκριση της συγκεντρώσής τους πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή θα λαμβάνει μέτρα ως εάν η αρχική εγκριτική απόφαση είχε εκδοθεί βάσει του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις.

3.2.2. Συγκεντρώσεις που έχουν κοινοποιηθεί βάσει της συνθήκης ΕΚΑΧ κι εκκρεμούν κατά τη λήξη της ισχύος της

34. Τρία είναι τα βασικά ενδεχόμενα που μπορεί να προκύψουν σε σχέση με τις συγκεντρώσεις που έχουν κοινοποιηθεί βάσει της συνθήκης ΕΚΑΧ και εξακολουθούν να εκκρεμούν κατά τη λήξη ισχύος της συνθήκης:

— Εάν η κοινοποιηθείσα υπόθεση ΕΚΑΧ δεν πληροί τα κατώτατα όρια που καθορίζονται στον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, η Επιτροπή παύει να είναι αρμόδια. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα μέρη οφείλουν από τις 24 Ιουλίου 2002 και μετά να κοινοποιήσουν, εφόσον απαιτείται, την υπόθεση στις αρμόδιες εθνικές αρχές.

— Εάν η κοινοποιηθείσα υπόθεση ΕΚΑΧ πληροί τα κατώτατα όρια που καθορίζονται στον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, η εξέτασή της από την Επιτροπή θα συνεχισθεί βάσει των διατάξεων του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις και θα διεξαχθεί ως εάν η υπόθεση είχε κοινοποιηθεί εξ αρχής βάσει του εν λόγω κανονισμού, υπό την προϋπόθεση όμως ότι το γενεσιουργό γεγονός κατά την έννοια του κανονισμού πραγματοποιήθηκε πριν από τις 23 Ιουλίου 2002. Αν το γενεσιουργό γεγονός λάβει χώρα μεταγενέστερα, η πράξη πρέπει να κοινοποιηθεί εκ νέου.

— Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες έχει λάβει χώρα ένα γενεσιουργό γεγονός και μία υπόθεση η οποία πληροί τα κατώτατα όρια του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις έχει εισέλθει στην ανεπίσημη δεύτερη φάση (η οποία άρχεται με επιστολή όπου αναπτύσσονται οι επιφυλάξεις της Επιτροπής) κατά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ, χωρίς όμως να έχει ακόμη εκδοθεί κοινοποίηση αιτιάσεων, η Επιτροπή θα εκδίδει απόφαση βάσει του άρθρου 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις αφ' ης στιγμής τούτο καθίσταται πρακτικώς δυνατό μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ. Στις περιπτώσεις αυτές η Επιτροπή θα καταβάλει προσπάθεια να τηρεί στον μέγιστο δυνατό βαθμό το χρονοδιάγραμμα που καθορίζεται στον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, με χρονική αφετηρία την ημερομηνία κοινοποίησης. Ειδικότερα, μέλημα της Επιτροπής θα είναι η αποστολή της κοινοποίησης αιτιάσεων την κατάλληλη χρονική στιγμή, καθώς και η μη υπέρβαση της συνολικής πεντάμηνης προθεσμίας που ισχύει για την έκδοση τελικής απόφασης.

3.2.3. Έντυπο κοινοποίησης

35. Η τακτική που περιγράφεται πιο πάνω για τις εκκρεμούσες κοινοποιηθείσες πράξεις ΕΚΑΧ ισχύει μόνο για τις κοινοποιήσεις ΕΚΑΧ που έχουν γίνει με το έγγραφο CO και είναι

πλήρεις. Εξάλλου, από τον ίδιο τον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις συνάγεται με σαφήνεια ότι οι προθεσμίες που αυτός προβλέπει αρχίζουν να τρέχουν μόνο από τη στιγμή που η Επιτροπή έχει λάβει πλήρη κοινοποίηση, με το έντυπο που προβλέπεται γι' αυτόν το σκοπό⁽⁴⁸⁾.

3.2.4. Πράξεις απαλλασσόμενες από την απαίτηση για προηγούμενη έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 66 της συνθήκης ΕΚΑΧ

36. Σύμφωνα με την απόφαση αριθ. 25/67/ΕΚΑΧ⁽⁴⁹⁾, ορισμένες πράξεις εξαιρούνται από την απαίτηση της προηγούμενης έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 66 της συνθήκης ΕΚΑΧ. Εντούτοις, ούτε η συνθήκη ΕΚΑΧ ούτε η απόφαση αριθ. 25/67/ΕΚΑΧ ορίζουν πότε αρχίζει να ισχύει η απαλλαγή. Οι διατάξεις ΕΚΑΧ δεν προβλέπουν κάποιο ισοδύναμο του «γενεσιουργού γεγονότος» που προβλέπεται στον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις⁽⁵⁰⁾. Εάν μία πράξη, η οποία απαλλάσσεται βάσει της απόφασης αριθ. 25/67/ΕΚΑΧ, έχει καταστεί αμετάκλητη (π.χ. όταν συμφωνίες αγοράς και πώλησης έχουν οριστικοποιηθεί και υπογραφεί) το αργότερο στις 23 Ιουλίου 2002, τότε η συγκεκριμένη πράξη εξακολουθεί να εξαιρείται από την απαίτηση της προηγούμενης έγκρισης που προβλέπεται στον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις. Από την άλλη πλευρά, εάν η πράξη δεν έχει καταστεί αμετάκλητη πριν από τις 24 Ιουλίου 2002, η πράξη πρέπει, εάν είναι αναγκαίο, να κοινοποιηθεί στην Επιτροπή κατ' εφαρμογή του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις μόλις πραγματοποιηθεί το γενεσιουργό γεγονός.

3.2.5. Μη απαλλασσόμενες πράξεις ΕΚΑΧ οι οποίες δεν έχουν κοινοποιηθεί πριν από τη λήξη της ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ

37. Σε περίπτωση που μία πράξη δεν εξαιρείται από την απαίτηση της προηγούμενης έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 66 της συνθήκης ΕΚΑΧ και δεν έχει κοινοποιηθεί πριν από τη λήξη της ισχύος της ίδιας συνθήκης, τα μέρη υποχρεούνται να κοινοποιήσουν την πράξη σύμφωνα με τον κανονισμό ΕΚ για τις συγκεντρώσεις εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις για μια τέτοια κοινοποίηση. Εάν μία πράξη μείνει υπό τις συνθήκες αυτές ακοινοποιητή, ενδέχεται να επιβληθεί πρόστιμο για παράλειψη κοινοποίησης κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις από 31ης Ιουλίου 2002 (δηλαδή μία εβδομάδα μετά που θα καταστεί εφαρμοστέος ο εν λόγω κανονισμός).

3.2.6. Μη απαλλασσόμενες πράξεις ΕΚΑΧ οι οποίες έχουν υλοποιηθεί και δεν έχουν κοινοποιηθεί πριν από τη λήξη της ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ

38. Σε περίπτωση που μία πράξη η οποία, κατά την έννοια του προηγούμενου σημείου 3.2.5, δεν εξαιρείται από την απαίτηση της προηγούμενης έγκρισης που προβλέπεται στο άρθρο 66 της συνθήκης ΕΚΑΧ και δεν έχει κοινοποιηθεί, έχει επιπλέον υλοποιηθεί πριν από τη λήξη της ισχύος της ίδιας συνθήκης, ενδέχεται να επιβληθεί πρόστιμο για υλοποίηση της συγκεντρώσεως άνευ έγκρισης κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις από 24ης Ιουλίου 2002, υπό την προϋπόθεση ότι η πράξη εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ρηθέντος κανονισμού⁽⁵¹⁾.

3.2.7. Κοινές επιχειρήσεις

39. Υπό το καθεστώς ΕΚΑΧ ακολουθείτο η εξής πρακτική: οι πλείστες κοινές επιχειρήσεις (με εξαίρεση τις συμφωνίες κοινής αγοράς ή κοινής πώλησης και τις συμφωνίες εξειδίκευσης, καθώς και τις απόλυτα ομοειδείς συμφωνίες) αντιμετώπιζονταν ως συγκεντρώσεις κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 66. Συνεπώς, ορισμένες πράξεις οι οποίες υπόκεινται στην απαίτηση της προηγούμενης έγκρισης βάσει του άρθρου 66 ΕΚΑΧ ενδέχεται να μην υπόκεινται και σε υποχρέωση κοινοποίησης βάσει του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, π.χ. εάν δεν είναι λειτουργικά αυτόνομες⁽⁵²⁾. Εάν η κοινοποίηση μιας τέτοιας κοινής επιχείρησης, η οποία δεν θα ήταν υποχρεωτικό να κοινοποιηθεί με βάση τις διατάξεις του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, εξακολουθεί να εκκρεμεί κατά τον χρόνο λήξης της ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ, θα ήταν δυνατή, στις κατάλληλες περιπτώσεις, η μετατροπή της σε κοινοποίηση βάσει του κανονισμού 17, κατά τα προβλεπόμενα στο άρθρο 5 του κανονισμού εφαρμογής⁽⁵³⁾.

40. Η λήξη της ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ δεν θα έχει συνέπειες για τις κοινές επιχειρήσεις (είτε αυτές είναι λειτουργικά αυτόνομες είτε όχι) οι οποίες θα έχουν εγκριθεί σύμφωνα με το άρθρο 66 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ μέχρι και τις 23 Ιουλίου 2002 ή οι οποίες απολαύουν απαλλαγής κατά την έννοια του σημείου 36 ανωτέρω.

41. Όταν θα λήξει η ισχύς της συνθήκης ΕΚΑΧ, το άρθρο 2 παράγραφος 4 του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις θα είναι εφαρμοστέο στις συγκεντρώσεις των κλάδων άνθρακα και χάλυβα οι οποίες εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του υπόψη κανονισμού. Το συγκεκριμένο άρθρο, αντίστοιχο του οποίου δεν περιλαμβάνεται στους κανόνες ΕΚΑΧ, προβλέπει ότι, όταν η σύσταση λειτουργικά αυτόνομης κοινής επιχείρησης η οποία αποτελεί συγκέντρωση κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού έχει ως αντικείμενο ή αποτέλεσμα το συντονισμό της ανταγωνιστικής συμπεριφοράς επιχειρήσεων που παραμένουν ανεξάρτητες, ο συντονισμός αυτός αξιολογείται με βάση τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 81 της συνθήκης ΕΚ⁽⁵⁴⁾.

3.3. Έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα

42. Όσον αφορά τις κρατικές ενισχύσεις που η Επιτροπή έχει εγκρίνει υπό όρους σύμφωνα με τον κώδικα για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα⁽⁵⁵⁾ ή σύμφωνα με το άρθρο 95 ΕΚΑΧ, η Επιτροπή θα εξακολουθήσει μετά τις 23 Ιουλίου 2002 να ελέγχει την τήρηση των σχετικών όρων. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης θα είναι εφαρμοστέο το άρθρο 88 της συνθήκης ΕΚ.

43. Αν μία ενίσχυση κοινοποιήθηκε το αργότερο μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2001⁽⁵⁶⁾ και η Επιτροπή έχει κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 6 παράγραφος 5 του κώδικα για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, θα καταβληθεί προσπάθεια για την έκδοση απόφασης το αργότερο μέχρι τις 23 Ιουλίου 2002 επί τη βάση των στοιχείων που η Επιτροπή θα έχει στη διάθεσή της. Παρόλα αυτά, αν τούτο δεν είναι εφικτό ένεκα αντικειμενικών λόγων, η Επιτροπή θα συνεχίζει την έρευνα σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου και θα εκδίδει τελική απόφαση δυνάμει του άρθρου 88 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ.

44. Κατά την έκδοση αποφάσεων μετά τις 23 Ιουλίου 2002 για κρατικές ενισχύσεις οι οποίες έχουν χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τη συγκεκριμένη ημερομηνία, η Επιτροπή θα ενεργεί με βάση την ανακοίνωση της σχετικά με τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαιού για την αξιολόγηση παράνομων κρατικών ενισχύσεων⁽⁵⁷⁾. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, η αξιολόγηση από την Επιτροπή του συμβιβασμού παράνομων κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά γίνεται πάντα επί τη βάση των ουσιαστικών κριτηρίων που καθορίζονται στις διατάξεις που ενδεχομένως ίσχυαν κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης.

3.4. Έλεγχος των κρατικών ενισχύσεων προς τη βιομηχανία άνθρακα

45. Μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ, η Επιτροπή θα εξακολουθήσει να παρακολουθεί την εφαρμογή από τα κράτη μέλη των αποφάσεων για την έγκριση κρατικών ενισχύσεων δυνάμει της απόφασης 3632/93/ΕΚΑΧ⁽⁵⁸⁾. Σε περιπτώσεις μη συμμόρφωσης, η υπόθεση θα διερευνάται σύμφωνα με τις διαδικαστικές διατάξεις του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 659/1999.

46. Εκτιμάται ότι η πλειονότητα των κρατικών ενισχύσεων για την κάλυψη εξόδων προ της 23ης Ιουλίου 2002 θα αποτελεί αντικείμενο αποφάσεων της Επιτροπής πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ. Παρόλα αυτά, σε ορισμένες περιπτώσεις ενδέχεται να μην είναι σε θέση η Επιτροπή να εκδώσει απόφαση πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ. Οι πιθανές αυτές περιπτώσεις και ο προτεινόμενος χειρισμός τους από την Επιτροπή εξηγούνται στη συνέχεια.

— Σύμφωνα με το άρθρο 9 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ, η Επιτροπή οφείλει να αποφασίζει για τα μέτρα που της κοινοποιούν τα κράτη μέλη εντός τριμήνου από την παραλαβή της κοινοποίησης. Συνεπώς, ενδέχεται να συμβεί για μία ενίσχυση η οποία έχει κοινοποιηθεί λιγότερο από τρεις μήνες πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ (δηλαδή κοινοποίηση μετά τις 23 Απριλίου 2002) η Επιτροπή να μην έχει εκδώσει απόφαση πριν από τη λήξη ισχύος της ίδιας συνθήκης. Το ίδιο ισχύει στην περίπτωση κατά την οποία η κοινοποίηση υποβλήθηκε μεν ενωρίτερα αλλά η Επιτροπή τη θεώρησε ανεπαρκή και ζήτησε συμπληρωματικά πληροφοριακά στοιχεία από το οικείο κράτος μέλος ή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88 της συνθήκης ΕΚΑΧ με το σκεπτικό ότι υπάρχουν αμφιβολίες ως προς το συμβιβασμό της ενίσχυσης.

— Εάν η Επιτροπή δεν έχει εκδώσει απόφαση μετά την παρέλευση τριμήνου από την κοινοποίηση, η λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ σημαίνει ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει το δικαίωμα να υλοποιήσει το κοινοποιηθέν μέτρο κατά το πέρασ του τριμήνου για το οποίο γίνεται λόγος παραπάνω, δικαίωμα που θα είχε αν εξακολουθούσε να ισχύει το άρθρο 9 παράγραφος 4 της απόφασης αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ. Ειδικότερα, οποιαδήποτε κοινοποίηση που υποβάλλεται από ένα κράτος μέλος πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ και για την οποία δεν έχει εκδοθεί επίσημη απόφαση της Επιτροπής θα θεωρείται υποχρεωτικά παρωχημένη (δηλαδή νομικώς ανυπόστατη) μετά τις 23 Ιουλίου 2002.

— Το εκάστοτε κράτος μέλος θα πρέπει να υποβάλει νέα κοινοποίηση σύμφωνα με τις διατάξεις της συνθήκης ΕΚ και του τυχόν νέου κανονισμού του Συμβουλίου ⁽⁵⁹⁾, ο οποίος, αφ' ης στιγμής θεσπισθεί, θα ισχύσει από τις 24 Ιουλίου 2002. Μία εναλλακτική -και απλούστερη- ρύθμιση είναι ότι το κράτος μέλος θα μπορεί να ειδοποιεί την Επιτροπή ότι η αρχική κοινοποίηση είναι δυνατό να θεωρηθεί ως υποβληθείσα εκ νέου. Η προθεσμία εντός της οποίας η Επιτροπή καλείται να αποφασίσει θ' αρχίζει να τρέχει από την ημερομηνία υποβολής αυτής της (νέας) κοινοποίησης. Εάν προκύψει τέτοια περίπτωση, η Επιτροπή θα καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια ούτως ώστε να εκδοθεί απόφαση επί του εκάστοτε μέτρου στο συντομότερο δυνατό χρονικό διάστημα.

— Το σχέδιο κανονισμού του Συμβουλίου ⁽⁶⁰⁾ που αποτελεί σήμερα αντικείμενο διαβουλεύσεων ⁽⁶¹⁾ και προορίζεται να ισχύσει μετά τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα μπορούν να προκρίνουν, για τις

επισχύσεις που καλύπτουν δαπάνες κατά το 2002, τη λύση της εφαρμογής των κανόνων και των αρχών που διατυπώνονται στην απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ.

47. Κατά την έκδοση αποφάσεων μετά τις 23 Ιουλίου 2002 για κρατικές επισχύσεις οι οποίες έχουν χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τη συγκεκριμένη ημερομηνία, η Επιτροπή θα ενεργεί με βάση τις ειδικές διατάξεις του υπό συζήτηση κανονισμού του Συμβουλίου ⁽⁶²⁾. Κατά την αξιολόγηση επισχύσεων οι οποίες δεν εμπίπτουν στον λεχθέντα κανονισμό κι έχουν χορηγηθεί χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής το αργότερο μέχρι τη συγκεκριμένη ημερομηνία, η Επιτροπή θα ενεργεί με βάση την ανακοίνωσή της σχετικά με τον προσδιορισμό του εφαρμοστέου δικαίου για την αξιολόγηση παράνομων κρατικών επισχύσεων ⁽⁶³⁾. Σύμφωνα με την ανακοίνωση, η αξιολόγηση από την Επιτροπή του συμβιβασίμου παράνομων κρατικών επισχύσεων με την κοινή αγορά γίνεται πάντα επί τη βάση των ουσιαστικών κριτηρίων που καθορίζονται στις διατάξεις που ενδεχομένως ίσχυαν κατά τον χρόνο χορήγησης της ενίσχυσης.

(1) Το άρθρο 97 της συνθήκης ΕΚΑΧ προβλέπει τα εξής: «Η παρούσα συνθήκη συνάπτεται για πενήντα έτη από την έναρξη ισχύος της».

(2) Το ερώτημα ποιοι κανόνες είναι εφαρμοστέοι σε ατομικές υποθέσεις οι οποίες έχουν ανακύψει πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ και δεν έχουν εξετασθεί πλήρως μέχρι τις 23.7.2002, διερευνάται στο μέρος 3 κατωτέρω.

(3) Στην παρούσα ανακοίνωση, με τον όρο «προστασία του ανταγωνισμού» νοείται η απαγόρευση των περιοριστικών συμφωνιών μεταξύ επιχειρήσεων, των αποφάσεων ενώσεων επιχειρήσεων και των εναρμονισμένων πρακτικών, καθώς επίσης η απαγόρευση της κατάχρησης δεσπόζουσας θέσης (άρθρα 65 και 66 παράγραφος 7 της συνθήκης ΕΚΑΧ και άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ).

(4) Στην παρούσα ανακοίνωση, με τον όρο «έλεγχος των συγκεντρώσεων» νοείται ο έλεγχος κάθε συγκέντρωσης, χωρίς να έχει σημασία αν πραγματοποιείται υπό τη μορφή συγκέντρωσης μεταξύ επιχειρήσεων που προηγουμένως ήσαν ανεξάρτητες ή με την απόκτηση του ελέγχου επί άλλων επιχειρήσεων (βλέπε το άρθρο 66 παράγραφος 1 της συνθήκης ΕΚΑΧ και το άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 του Συμβουλίου).

(5) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, XX ή έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού (1990), παράγραφος 122.

(6) Ανακοίνωση της Επιτροπής για την προσέγγιση των διαδικασιών εξέτασης των συγκεντρώσεων στο πλαίσιο των συνθηκών ΕΚΑΧ και ΕΚ (ΕΕ C 66 της 2.3.1998, σ. 36).

(7) Βλέπε την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου (ΔΕΚ) της 13.4.1994 επί της υπόθεσης C-128/92, *Banks*, [1994] Συλλογή I-1209, παράγραφοι 17 και 18.

(8) Τούτο ισχύει οσάκις πρόκειται για τις εθνικές διοικήσεις, υπό την προϋπόθεση ότι η εθνική τους νομοθεσία επιτρέπει την εφαρμογή του κοινοτικού δικαίου.

(9) Η προτεινόμενη τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 17 [COM(2000)582 τελικό της 27.9.2000], η οποία εκκρεμεί ήδη στο Συμβούλιο και στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, προβλέπει την παραχώρηση στις εθνικές αρχές ανταγωνισμού και στα εθνικά δικαστήρια της εξουσίας να εφαρμόζουν πλήρως τα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης ΕΚ.

(10) Οι λεπτομερείς ρυθμίσεις της συνεργασίας μεταξύ της Επιτροπής και των αρμόδιων εθνικών αρχών καθορίζονται στην ανακοίνωση σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των εθνικών δικαιοδοτικών οργάνων για την εφαρμογή των άρθρων 85 και 86 της συνθήκης ΕΟΚ (ΕΕ C 39 της 13.2.1993, σ. 6), και στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη συνεργασία μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών ανταγωνισμού των κρατών μελών για την εξέταση των υποθέσεων που εμπίπτουν στα άρθρα 85 και 86 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ C 313 της 15.10.1997, σ. 3).

(11) Τούτο φυσικά δεν εμποδίζει την εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας εκ παραλλήλου με την κοινοτική νομοθεσία οσάκις πληροίται ο όρος ότι πρέπει να επηρεάζονται οι συναλλαγές.

(12) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τις συμφωνίες ήσσονος σημασίας οι οποίες δεν περιορίζουν σημαντικά τον ανταγωνισμό σύμφωνα με το άρθρο 81 παράγραφος 1 της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (*de minimis*) (ΕΕ C 368 της 22.12.2001, σ. 13).

(13) Υπό τον όρο ότι δεν περιλαμβάνουν περιορισμούς της πλέον σοβαρής μορφής.

(14) Εντούτοις, αν πρόκειται για επιχειρήσεις των οποίων σκοπός ήταν μία συμφωνία κοινής αγοράς ή κοινής πώλησης, μία συμφωνία εξειδίκευσης ή συμφωνίες παρόμοιες με συμφωνίες εξειδίκευσης, ήταν εφαρμοστέο το άρθρο 65 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ.

(15) Η έννοια περιγράφεται στην ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την έννοια των λειτουργικά αυτόνομων κοινών επιχειρήσεων βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ C 66 της 2.3.1998).

(16) Μοναδική εξαίρεση θα αποτελούν οι πράξεις που έχουν τύχει απαλλαγής από την απαίτηση για προηγούμενη έγκριση βάσει του άρθρου 66 της συνθήκης ΕΚΑΧ και οι οποίες θα έχουν καταστεί αμετάκλητες πριν από τις 24 Ιουλίου 2002. Βλέπε την παράγραφο 36 κατωτέρω.

(17) Στο πλαίσιο αυτό θα απαιτηθεί τροποποίηση του χρονοδιαγράμματος [σημειωτέον ότι υπάρχουν πολύ λιγότερες διατάξεις σχετικά με τις προθεσμίες που διέπουν την εξέταση τέτοιου είδους συμφωνιών από την Επιτροπή σε σύγκριση με εκείνες που ισχύουν για τις διαδικασίες της κατηγορίας «συγχωνεύσεις», με εξαίρεση την ειδική περίπτωση των συνεταιριστικών κοινών επιχειρήσεων «διαρθρωτικού χαρακτήρα», για τις οποίες έχει θεσπισθεί συνοπτική διαδικασία με τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 3385/94 της Επιτροπής της 21.12.1994], καθώς και της προϋπόθεσης της συμβατότητας της συμφωνίας.

(18) Σύμφωνα με το άρθρο 60 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ, απόφαση αριθ. 4-53 της 12.2.1953 (ΕΕ της Ανώτατης Αρχής της 12.2.1953, σ. 3) και, για τον άνθρακα μόνο, απόφαση 72/443/ΕΚΑΧ της 22.12.1972 περί ευθυγραμμίσεως των τιμών πωλήσεως άνθρακα στην κοινή αγορά (ΕΕ L 297 της 30.12.1972, σ. 45). Στην πράξη, η τήρηση της συγκεκριμένης υποχρέωσης είχε χαλαρώσει με την πάροδο του χρόνου, αν και μερικές επιχειρήσεις του κλάδου άνθρακα εξακολουθούσαν παρόλα αυτά να στέλνουν τα σχετικά πληροφοριακά στοιχεία στην Επιτροπή.

(19) Η κατάργηση της απαίτησης αυτής δεν θίγει την εξουσία της Επιτροπής να ζητεί από τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις όλα τα πληροφοριακά στοιχεία που χρειάζεται για την άσκηση των καθηκόντων που της έχουν ανατεθεί βάσει της συνθήκης και της κοινοτικής νομοθεσίας.

(20) Ευρωπαϊκή Επιτροπή, XX ή έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού (1990), παράγραφος 122.

(21) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 3385/94 της Επιτροπής της 21.12.1994.

- (22) Η Επιτροπή είχε ήδη ζητήσει από τις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να χρησιμοποιούν απλουστευμένο έντυπο για την υποβολή των αιτήσεων χορήγησης έγκρισης [XXI η έκθεση επί της πολιτικής ανταγωνισμού (1991), παράγραφος 138].
- (23) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 του Συμβουλίου.
- (24) Το άρθρο 66 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚΑΧ ορίζει τα εξής: «Η Επιτροπή χορηγεί την άδεια που αναφέρεται στην προηγούμενη παράγραφο αν διαπιστώνει ότι η προβλεπόμενη ενέργεια δεν προσδίδει στα ενδιαφερόμενα πρόσωπα ή στις ενδεχόμενες επιχειρήσεις, όσον αφορά εκείνο ή εκείνα από τα σχετικά προϊόντα που υπάγονται στην αρμοδιότητά της, την εξουσία:
— να προσδιορίζουν τις τιμές, να ελέγχουν ή να περιορίζουν την παραγωγή ή τη διανομή ή να παρεμποδίζουν τη διατήρηση πραγματικού ανταγωνισμού επί σημαντικού τμήματος της αγοράς των εν λόγω προϊόντων, ή
— να διαφεύγουν τους κανόνες ανταγωνισμού που προκύπτουν από την εφαρμογή της παρούσας συνθήκης, ιδίως με τη δημιουργία μιας τεχνητά προνομιακής θέσεως η οποία συνεπάγεται ουσιώδες πλεονέκτημα για την πρόσβαση στις πηγές εφοδιασμού ή στις αγορές».
- (25) Το άρθρο 2 παράγραφος 2 του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις ορίζει τα εξής: «Οι συγκεντρώσεις που δεν δημιουργούν ούτε ενισχύουν δεσπόζουσα θέση, με αποτέλεσμα να παρακωλύεται σε αξιοσημείωτο βαθμό ο αποτελεσματικός ανταγωνισμός στην κοινή αγορά ή σε σημαντικό τμήμα της, πρέπει να κηρύσσονται συμβατές με την κοινή αγορά».
- (26) ΕΕ C 66 της 2.3.1998, σ. 36.
- (27) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Πολυτομεακό πλαίσιο για τις περιφερειακές ενισχύσεις προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια (ΕΕ C 70 της 19.3.2002, σ. 8).
- (28) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης και ενισχύσεις για το κλείσιμο επιχειρήσεων στον χαλυβουργικό τομέα (ΕΕ C 70 της 19.3.2002, σ. 21).
- (29) ΕΕ C 72 της 10.3.1994, σ. 3.
- (30) Απόφαση αριθ. 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18.12.1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 338 της 28.12.1996, σ. 42).
- (31) ΕΕ C 37 της 3.2.2001, σ. 3.
- (32) ΕΕ C 45 της 17.2.1996, σ. 5.
- (33) Ανακοίνωση της Επιτροπής — Ενισχύσεις διάσωσης και αναδιάρθρωσης και ενισχύσεις για το κλείσιμο επιχειρήσεων στον χαλυβουργικό τομέα (ΕΕ C 70 της 19.3.2002, σ. 21).
- (34) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.
- (35) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 30.
- (36) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 20.
- (37) ΕΕ C 334 της 12.12.1995, σ. 4. Ήδη εκπονούνται νέοι κανόνες
- (38) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 659/1999 του Συμβουλίου της 22.3.1999 για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 83 της 27.3.1999, σ. 1).
- (39) Απόφαση 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 18.12.1996 σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 338 της 28.12.1996, σελ. 42).
- (40) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 33.
- (41) ΕΕ L 10 της 13.1.2001, σ. 20.
- (42) Απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1993 σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις κρατικές ενισχύσεις προς τη βιομηχανία άνθρακα (ΕΕ L 329 της 30.12.1993, σ. 12).
- (43) ΕΕ C 304 της 30.10.2001, σ. 202.
- (44) Το Συμβούλιο έλαβε πολιτική απόφαση συμφωνώντας με την πρόταση αυτή στις 7 Ιουνίου 2002.
- (45) Απόφαση του Δικαστηρίου της 6.7.1993 επί των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων C-121/91 και C-122/91, *CT Control κατά Επιτροπής*, [1993] Συλλογή I-3873, παράγραφος 22. Απόφαση του Δικαστηρίου της 12.11.1981 επί των συνεκδικαζόμενων υποθέσεων 212 έως 217/80, *Amministrazione delle finanze dello Stato v Salumi*, [1981] Συλλογή 2735, παράγραφος 9.
- (46) Περιλαμβάνεται η ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (καρτέλ) (ΕΕ C 45 της 19.2.2002, σ. 3).
- (47) Άρθρο 6 παράγραφος 3 και άρθρο 8 παράγραφος 5 του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις.
- (48) Άρθρο 10 παράγραφος 1 του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις, άρθρα 3 και 4 του κανονισμού εφαρμογής [κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 447/98 της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1998 σχετικά με τις κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις ακροάσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 61 της 2.3.1998, σ. 1).]
- (49) Απόφαση αριθ. 25/67 της 22ας Ιουνίου 1967 περί θεσπίσεως κανονισμού εφαρμογής του άρθρου 66 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΚΑΧ περί εξαιρέσεως από την υποχρέωση προηγούμενης άδειας (ΕΕ 154 της 14.7.1967, σ. 11), ειδική έκδοση στα ελληνικά: Σειρά-I 67 σ. 186.
- (50) Το «γενεσιουργό γεγονός» κατά την έννοια του κανονισμού ΕΚ για τις συγκεντρώσεις ορίζεται ως η στιγμή κατά την οποία η πράξη καθίσταται αμετάκλητη (βλέπε την παράγραφο 17 παραπάνω).
- (51) Σχετικά με την υλοποίηση χωρίς κοινοποίηση ή προηγούμενη έγκριση μίας μη απαλλασσόμενης συγκέντρωσης ΕΚΑΧ, βλέπε επίσης το άρθρο 66 παράγραφος 6 της συνθήκης ΕΚΑΧ.
- (52) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με την έννοια των λειτουργικά αυτόνομων κοινών επιχειρήσεων βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ C 66 της 2.3.1998, σ. 1).
- (53) Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 447/98 της Επιτροπής της 1ης Μαρτίου 1998 σχετικά με τις κοινοποιήσεις, τις προθεσμίες και τις ακροάσεις που προβλέπονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 61 της 2.3.1998, σ. 1).
- (54) Εάν μία συγκέντρωση στους κλάδους άνθρακα ή χάλυβα υλοποιήθηκε χωρίς έγκριση πριν από τη λήξη ισχύος της συνθήκης ΕΚΑΧ και οι εμπλεκόμενες επιχειρήσεις άσκησαν όντως πρακτικές με σκοπό την υπονόμηση του ανταγωνισμού κατά παράβαση του άρθρου 65 της συνθήκης ΕΚΑΧ, θα είναι εφαρμοστέες οι αρχές που διατυπώνονται στο μέρος 3.1.3.
- (55) Απόφαση αριθ. 2496/96/ΕΚΑΧ της Επιτροπής, της 18ης Δεκεμβρίου 1996, σχετικά με τη θέσπιση κοινοτικών κανόνων για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα (ΕΕ L 338 της 28.12.1996, σ. 42).
- (56) Σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφοι 1 και 2 του κώδικα για τις ενισχύσεις προς τη βιομηχανία σιδήρου και χάλυβα, οι κοινοποιήσεις σχεδίων ενίσχυσης πρέπει να υποβληθούν στην Επιτροπή το αργότερο μέχρι τις 31.12.2001.
- (57) ΕΕ C 119 της 22.5.2002, σ. 22.
- (58) Απόφαση αριθ. 3632/93/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό καθεστώς παρεμβάσεων των κρατών μελών υπέρ της βιομηχανίας άνθρακα (ΕΕ L 329 της 30.12.1993, σ. 12).
- (59) Βλέπε σημείο 23.
- (60) Βλέπε σημείο 23.
- (61) Βλέπε υποσημείωση 44.
- (62) Βλέπε σημείο 23.
- (63) ΕΕ C 119 της 22.5.2002, σ. 22.